

Societat

LA CONTRA

250 anys de la farmàcia Alsius

El popular establiment de Banyoles va ser fundat el 1760 i des d'aleshores vuit generacions de la mateixa família han donat servei des del mateix lloc

24/09/10 02:00 - [RAMON ESTÉBAN](#)

El cognom Alsius, a Banyoles, inspira aquell respecte que només es pot guanyar a còpia de constància. Ni més ni menys que vuit generacions de banyolins han confiat la seva salut a aquesta família de farmacèutics, establerts sempre al mateix edifici, a l'extrem del carrer Hospital, a tocar de la plaça Major. Enguany commemoren el 250è aniversari del negoci, una efemèride a la qual ben pocs arriben. "Que si et sents obligat a fer-te farmacèutic, després de tants avantpassats? No t'hi sents forçat però t'hi sents atret", coincideixen a assenyalar en Pere i l'Esteve Alsius, pare i fill, representants de les dues generacions més recents. L'Esteve té un germà i dues germanes. El noi es va decantar pel món de les lletres, mentre que les noies han seguit la professió. Una, la Mercè, treballa al laboratori de l'hospital Trueta; l'altra, la Rosa, porta una altra farmàcia a Banyoles –la que ara du el seu nom i cognom– oberta pel seu pare a principis de la dècada de 1960.

La història d'aquesta farmàcia va començar no pas amb el nom d'Alsius, sinó amb el de Fina, el cognom d'un apotecari que va traspasar el negoci a la seva neboda, que es casaria amb Esteve Alsius. És probable que ja abans del 1760 el senyor Fina es dedicués a donar aquest servei, segons uns documents descoberts fa poc. L'Esteve va agafar les regnes de l'establiment i des d'aleshores hi van estar al capdavant en Miquel, en Pere (el cèlebre descobridor de la prehistòrica *mandíbula de Banyoles* i que dona nom a un institut de secundària de la ciutat), en Josep, en Ramon i els actuals Pere i Esteve. A la botiga continuen escrivint un dietari (*Llevador y registre de bens*, es titula) iniciat pel Pere Alsius de la *mandíbula* el 1865 i en el qual s'han anat anotant des de fórmules magistrals fins a comptes i esdeveniments importants. És un document molt interessant per comprovar l'evolució no només d'aquest establiment sinó del món farmacèutic en general. Fins ben entrat el segle XX, per exemple, la gent de pagès a vegades encara pagava amb espècies, que si una gallina, que si blat... Va ser a partir de l'avi Ramon –a la dècada del 1950– que el ram va canviar de manera radical. "Abans, el farmacèutic feia fórmules magistrals, a base de barrejar herbes; la irrupció dels específics, amb la creació de la Seguretat Social, ho va eliminar", rememora en Pere. Més recentment, van encetar una altra llibreta, aquesta, per anotar-hi anècdotes. L'Esteve ens n'explica una de publicable, la d'un senyor a qui havien receptat supositoris i que al cap d'uns dies va tornar per queixar-se que no li feien efecte... Resulta que se'ls posava amb l'embolcall i tot.

Darrera actualització (Divendres, 24 de setembre del 2010 02:00)

Pere Alsius amb els seus fills Esteve i Rosa, i l'esposa de l'Esteve, Clara Ferrer , davant la farmàcia, aquesta setmana. Foto: R. E.

Notícies de ...

[Banyoles](#)

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 24-09-2010 Pàgina 64